

"او" یعنی حضرت روح الله به خیل عظیمی از جوانان "جان" بخشیده بود
با "او" از بوچی رها شده بودند و تولاک و بودن جدیدی یافته بودند که پیشتر جای آن بودن فقط در افسانه ها بود...

با "او" دیگر هیچ احساسی کمبود و بیبودگی ای نداشتند

بودنشان برایشان حسایی شیرینی شده بود

گرچه "جان" عزیز است ولی بسیاری از مردمان که به عالم نجات بخشی آقا روح الله راه پیدا کرده بودند و تکرده الله دعوتی هم مکتومشان نیست که چرا آن جوانان زیبا باطنی و زیبا ظاهر با افتخار و شکوه
"جانان" را تقدیم "او" کردند...

راستی این خواهر شیدا هم عاشق "او" شده است و در آن "وقت" خاصی مواجهه که گاه فوران عشقی است، برین خود و "جان" خود ثنوتی نمیبیند، مانعی نمیبیند که اینطور دل به دریای عشق زده است...
خوب شد قدرت دست رهبری اهل باطن بود و گرنه اگر "اهل ظاهر" قدرت داشتند حتما پر آن باثوری داشتی حد جاری می کردند!

مگر می شود دل به دریا نزد

مگر می شود عاشق "او" نشد...

